

tista Dr. Bedřich F., nižší soudy nevzaly však opověď na vědomí, postrádající ověřený výkaz souhlasu komplementáře Artura Tomáše P-a. Leč zákon nikde nepraví, že takovou opověď musí učiniti všichni účastníci, a jest věcí rejstříkového soudu, by posoudil, či opověď mu z a d a n ý c h poměrů stačí, neboť jde o to, by skutečnost nepochybně nastalá (zánik firmy) byla učiněna zjevnou a bylo vyhověno zásadám, na nichž spočívá vedení rejstříku. Nejvyšší soud má za to, že v tomto případě stačí opověď výmazu firmy podaná jediným likvidátorem společnosti a komanditistou, ježto jest zjištěno, že společnost již podnik neprovozuje a že bývalý komplementář zmocnil likvidátora, by závod firmy se všemi aktivy, včetně nemovitostí s příslušenstvím, a pasivy jako celek prodal z volné ruky, což že se také stalo, nutno pokládati za osvědčeno, uváží-li se dále, že při opovědi výmazu firmy likvidátorem a komanditistou nejde o zákonné zastoupení společnosti k uzavření právního jednání ve smyslu čl. 136 obch. zák., nýbrž jen o ohlášení skončené likvidace podle čl. 129 obch. zák., jehož nutným následkem jest výmaz firmy.\*

### Čís. 7850.

**Byla-li mimosoudní výpověď z nájmu podle svého obsahu dána podminěčně, nutno (§ 7 ex. ř.) prokázati, že podmínka nastala.**

(Rozh. ze dne 9. března 1928, R I 158/28.)

Soud první stolice povolil na základě mimosoudní výpovědi exekuci vyklizením. Rekursní soud návrh zamítl, maje za to, že výpověď nemá náležitosti § 565 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Netřeba řešiti otázku, zda dovolatelčino prohlášení v dopise ze dne 26. prosince 1927 lze míti za výpověď vůbec a za výpověď vykonatelnou zvláště (§ 565 c. ř. s.), neboť, i kdyby byla vykonatelnou výpovědí podle § 1 čís. 18 ex. ř., nebylo by lze, na jejím základě povolití vnucené vyklizení najatých místností. Podle jejího doslovu je její závaznost závislá na »nevyhovění tomuto požadavku«, totiž na tom, že vyvídaná firma kamna v prodejně do 30. prosince 1927 neodstraní, díru do komína nezazdí a stěžovatelce nenahradí škodu 5.000 Kč. Je tudíž výpověď a s ní také její vykonatelnost podle § 7 ex. ř. učiněna závislou na tom, by oprávněná dokázala, že tato skutečnost — řečené nesplnění — nastala. Důkaz ten musila by navrhovatelka podle § 7 ex. ř. podati listinami veřejnými aneb veřejně ověřenými. Navrhovatelka však tuto rozhodnou okolnost ani netvrdila, tím méně ji dokázala naznačeným způsobem. Nemohla jí tudíž exekuce již z tohoto důvodu býti povolena.